

Strasser (EE 23)

Strasser, Strasser, Strasser

Pochodzenie

Zdaniem hodowców, zrzeszonych w niemieckim związku hodowców strasserów, cztery rasy podobnych do siebie gołębi, są ze sobą blisko spokrewnione: morawski strasser, czeski strasser (zwany też bawarskim), niemiecki strasser oraz kanik pracheński. Prawdopodobnie będzie trudno dociec, jaka historia hodowlana je łączy, a także jakie gołębie brały udział w powstaniu wymienionej czwórki. W każdym bądź razie ze względu na bliskie powiązania z sobą krain środkowej Europy, w których zostały wyhodowane, trzeba przyjąć, że przynajmniej trzy z nich mogły powstawać niemal równocześnie, jako lokalne odmiany gołębia o podobnym pokroju i rysunku. Jedynie niemiecki strasser jest młodszy od pozostałych.

Niemiecki strasser został wyhodowany po 1875 roku przez niemieckich hodowców, którym do gustu przypadło ubarwienie morawskiego strassera, ale postanowili udoskonalić jego budowę i uczynić go gołębciem opasowym. I tak w 1907 roku zarejestrowano nową rasę, która pod tym względem współcześnie rzeczywiście różni się od morawskiego pierwowzoru.

Opis budowy

Już na pierwszy rzut oka widać, że niemiecki strasser jest gołębciem okazałych rozmiarów, z wydatną piersią i jak na dużą rasę, z bardzo harmonijną budową. Dorosłe samce osiągają wagę około 900 gramów, samice są nieco lżejsze i ważą mniej o 100 gramów.

Masywny pokrój ptaka podkreśla kształt **głowy**, która musi być okrągła, szeroka i mieć wysokie, dobrze uwypuklone czoło. W środku głowy znajduje się czerwone, bądź pomarańczowe **oczy**, z wąskimi i delikatnymi **brwiami** w czerwonym kolorze u ptaków czerwonych i żółtych, zaś od ciemnej do czarnej u pozostałych. **Dziób** jest średniej długości i mocny, jasno cielisty u czerwonych i żółtych, jasno rogowy u żółtopłowych i grochowych żółtopłowych, wreszcie od ciemnego po czarny u odmian ciemniejszych i czarnych. Dopuszczalna jest na dziobie tzw. muszka u ptaków niebieskopłowych. Niemiecki strasser ma dobrze rozwinięte, jednak nie za grube **woskówki**.

Średniej długości **szyja** musi być mocna, zwłaszcza w okolicy ramion i mieć dobrze wykrojone podgardle. **Piers** jest szeroka i nisko osadzona. Ważne, aby była idealnie okrągła. **Plecy** są krótkie, szerokie i lekko opadają w stronę **ogona**, z którym ma tworzyć jedną linię. Poza tym ogon koniecznie musi być dłuższy od **skrzydeł**, które są mocne, dość krótkie i opierają się na ogonie. **Nogi** są zdecydowanie krótsze aniżeli u morawskiego strassera, mocne i nieupierzone.

Pióra na całym ciele muszą być sprężyste, zbite, dobrze przylegające do tułowia i szerokie.

Dużymi wadami w budowie są: wąska i długa figura, długie i bardzo miękkie pióra, wysoka postawa, upierzone nogi, długi ogon, obwisłe skrzydła, odkryte plecy, spiczasta, nietypowa głowa, żółte oczy, gruba lub czerwona brew, u czerwonych i żółtych mocno przydymiony dziób.

Fot. Zdzisław Jakubanis

Kolory i rysunek

Niemiecki strasser, podobnie jak morawski, występuje w jednym rysunku upierzenia, niemal w tych samych odmianach barwnych. Znane są następujące odmiany: niebieski bez pasów, niebieski z czarnymi pasami, czarny, czerwony, żółty, także niebieski, czarny, czerwony i żółty z białymi pasami lub biało łuskowaty, ponadto grochowy niebieski, czerwonołtowy, żółtołtowy, niebieskołtowy, niebieskołtowy z czarnymi pasami lub bez pasów, czerwonołtowy i żółtołtowy z pasami lub bez pasów.

Podobnie, jak ma to miejsce u gołębi barwnych (grupa V), niebieskie samce są jaśniejsze od samic. Ptaki niebieskie i niebieskołtowe z białymi pasami lub biało łuskowate przy zamkniętych skrzydłach mają lotki i sterówki w ogonie o jednakowym zabarwieniu, zaś łuski i białe pasy czarno obramowane od strony ogona. U gołębi czarnych, czerwonych, żółtych z białymi pasami oraz obramowanymi piórami na tarczach skrzydeł, mogą występować lustra na lotkach i ogonie.

Dużymi wadami w rysunku i kolorze są: białe lotki, lub sterówki, biały klin (z wyjątkiem gołębi z białymi pasami, białymi łuskami i obramowanymi piórami), białe plecy, kolorowe plamy na piersi lub brzuchu, za dużo koloru na udach, za duży śliniak lub tzw. warkocz w tylnej części szyi, nieczyste, niejednolite, lub pozbawione blasku kolory.

Fot. Jerzy Bogacz

Uwagi dotyczące hodowli

Warto pamiętać, że punkt ciężkości w ocenie niemieckiego strassera nie spoczywa na rysunku i barwie, jak u morawskiego, ale na budowie.

Strassery słabo fruują. Wlot do gołębnika nie może być wysoko usytuowany. Również boksy do gniazdowania powinny być niezbyt wysoko usytuowane. Najczęściej strassery niemieckie hodowane są w wolierach.

Obrączka numer 10.

Manfred Uglorz